

Каплиця

Володимир Свідзінський

Ой у полі, полі,
При тихому долі,
Не цвіт на калині біліє,
То біла каплічка
Стоїть невеличка
Край шляху, де льон голубіє.

А в тій каплічці
Чудовий образ
Діви Марії сіяє,
На лоні в неї
Мале дитятко,
Як янголятко,
Зеленою віткою грає.

А глянеш навколо —
Зелене поле
Леліє, як море безкрає;
Пшениченька рівна
Стоїть гордовито,
Як тая князівна,
Дрімучее жито
Над межами колос схиляє.

І все те багатство
Марія Діва
На красні жнива,
На добрий пожиток ховає;
Од бур і негоди,
Од злої пригоди
Покровом святим заступає.